

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

R ante U

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97861)

veluti oetozmata fit aspiras. Det. n. qd rotundū est vnicā su
 perficiē in q nec pncipiū notari pōt nec finis. Rotundū etiā a
 radēdo dicit pōt. qd circū rasum atq; expolitiū sit. Transfert
 qñq; ad aium r. p collecto cōcinnō ac pfecto accipif. vñ ore
 rotūdo loq; dñr q multa paucis expumūt. Capatiois. n. for
 mevident hoz vba quā eoz q multis in pauca dicit. Hoz.
 Brais ingenij grāis ddit ore rotūdo mufa loq; Sel. Crispū
 sane agmē orationis rotundūq; ac modulo ipso. numerozū
 venustū. Li. Theodectes aut p̄tor nec satis: vt ita dicit ro
 tundus p̄mus insituit dlatate verbis. Idem accedit ver
 ba apte r rotūde disposita. i. collecte elegāter concinēq;
Rota. a rotunditate. seu a ruendo. ruit. n. facile in suos oibes.
 Rote ē a latinis dicitur capre: vt inq; Clar. lib. ij. de re rus.
 Dñius diminutiuū est rotula.
Rotella diminutiuū a rotula. Augu. Breuis etiam rotella oz
 biculus appellatur.
Roto. as. vorto. Die. li. j. B. Pozro inimicoy tūp; aia rotabit
 qñ in ipetu r circulo funde. Col. li. ix. de pauonib; loquēs.
 Signa sunt extimulate libidinis cū semetip; veluti mirāte;
 caudē gēmitib; pinnis p̄gēit. Idq; cū facit rotari dicitur.

R ante U

Rubus: sentis gen; moza agrestis. Sic. n. a ruficis i italia ap
 pellat. Hoz. li. j. car. Seu virides rubi. feren. Madif apta
 rub; giginis r bōa labris. Ruberū loc; ruboy; quo rubi sūt
Rubeta. rang genus venenosum in sicco semper rubens r a ru
 bis nomen trahit. in quibus pl; ruc; vicitat. Juue. Pore
 ctura viro miscet sitiente rubetam.
Rubi. ozam tñi plural; oppidiū cāpaniē. a ruboz frequētia. seu
 a colore rubozis. Hoz. in ser. Inde rubos fessi puenimus.
 vtpote longū carpētes. Inde afferebant. Rubea vimina p
 ficellis. Virg. Nūc facilis rubea teratur fiscina virga.
Rubia: herba tingendis lanis ac coris idonea vulgo nota.
Rubeus r rufus gñalia noia sunt ad oia que quolibet rubent.
 Etenī sanguineus croceus aureus ostrinus fuluus flau; r
 bidus pheniceus rutilus luteus spadycus rubei seu rufi co
 lozis sunt vt acuentes eū qñ incēdētes aut cuz colore viridi
 miscētes: aut nigro infuscātes. Sel. li. j. sed enim aliter rubeat
 ignis: aliter sanguis: alr ostrū aliter croci. has singulas rufi
 varietates latina oratio singulis p̄p̄iisq; vocabulis nō ce
 mōstrat. oiaq; ista significat vna rubozis appellatione. cum
 tñ ex ipsis reb; vocabula mutuent. r igneum aliquid dicit r
 flāmeū r sanguineum r croceū r ostrinū r aureum. Aliquā
 do rubeus ponit pro spineus a rubo. qui r vitiliū vsu com
 mendat. Ply. vel a rubis oppido cāpaniē. vt putat Serui.
 illo versu. Nūc facilis rubia teratur fiscina virga. sunt tamē
 qui negent rubeum dici debere sed rubentem.
Rubur. a. um. idem quod rubeus. Hoz. li. j. ser. Obscenoq; ru
 ber porrectus ab inguine palus.
Ruboz ipse color rubeus qui r rubedo dicitur.
Rubeo. bes. bui. rubeus sū. Vir. Sanguineisq; inculta rubent
 autiaria baccis. Hieronym; iter cadētia lilia r rubētes rosas.
Rubesco. rube; fio. Virg. Jāq; rubescebat stellis auroza fuga
 tis. hinc cōponit. Erubescō eiusdē signifi. Quid. Tam p̄ vt
 terras mūdūq; rubescere vidit. Transfert se penumero ad
 verecūdiā. Virg. Nā neq; erubuit syluas habitare thalia.
Rubefacio notē significationis. a quo rubeo.
Rubicundus. rubore plenus. siue abunde rubēs. In quo alter
 nitatis causa vt inquit P̄rif. c. loco. b. ponitur ne sit absōnū
 si rubicundus dicitur.
Rubidus. rubida. bidū. qd est colore rufo atrioze multo mixtū.
 Aliqñ tñ rubidus scaber atq; asper dē. Vñ a scabrice panis
 scōo coctus rubidus vocat. q r nautaz vsu nauticus appel
 lat. Plau. Friguā bucellā rubidi panis. Jtē scoztee ampule
 rugose rubidē dñr. Quidam etiam ruuidus scribunt.
Rubellē vites appellatē sunt. r rubellē vineę. q vitii ipsarum
 mā rubra fit. Ply. li. r. iij. Proxima dignitas nomētanis ru
 bente mā. Quapropter quidā rubellas appellauere vineas.
Rubellum; vinum subrubeum. Mar. Et vicietani bibit fer

crassa rubelli.
Rubū mare dē qz aq; rubē credebāt. Quidā a sol' repercussu exi
 si maritū talē reddi colorē. Alij ab arena frāq; Qd latini ru
 bū mare nūcupāt grēci erythryū vocāt. Erythros. n. rubū la
 tine dē. Curti' ab erythra rege inditū esse nomē existimat.
Rubrica. pe. p. terra rubei coloris r minio p̄ria. Col. li. iij. Qēs
 arbusculas p̄ziūq; trāfferas rubrica notare cōuenit. vt si se
 renf easdē celi ptes aspiciār. q; ēt in seminarijs d̄p̄perant.
 Hac legū tituli r capita notabant. Persius. P̄sertim si qd
 masuri rubrica notauit. Hinc rubricatus. cata. catum. qd est
 rubrica intinctū. Hier. in ero. Pelles arietum rubricatas.
Rubiceta: vulgo rosetum dñ. Plau. in tru. Mala buccas ru
 biceta omne corpus intinxit tibi.
Rubigo: que in metallis fitu quodā h̄bit arida r rubra metal
 lū paulatim absumēs qualē in ferro videmus. Dicta a colo
 re. Nā veteres robū rubeum dicebant. erugo vero pp̄rie fit
 in cre sicut ferugo in ferro. r d̄bitur ex humore nō rufa r sic
 ca qualē d̄rimus rubiginē esse sed viridis atq; bumida. In
 de fit rubiginosus. a. um. vide supra in dictione robigo.
Rubicon. pe. cor. fluuius qui d̄terminat italia a gallia cite
 rioze: quē Ply. in octaua regione italgē collocat. Sue. in ce
 sa. Consecutusq; cohozes ad rubiconem flumē qui p̄uin
 cū eu s finis erat paulum constitit.
Ructus est pp̄rie digestioeibi r cōcoctaz escaz inuentum effa
 tio. Plau. in pseu. Partit ructare mos suauis mihi ruc' est.
Ructio. as. vide in dictione eructio.
Ructo. ctas. a quo ructio frequētatiū. vide in dictione eructo.
Rudie. diarum. Urbs salentinorum. Syrius. Miserit calabi
 rudie genere vetustē.
Rudis. feminini generis virga q; gladiatozes seragenarios ab
 eo munere p̄tor eximebat. quos cū p̄bi fuissent q multa re
 pozta sent lemuscata. Tyberio' ad maiorē ludoz suoz magni
 ficentia renouatos cētēnis nūmū milibus donauit. Li. in. ij.
 p̄bi. Tā bonus gladiator rudē tā cito accepisti. Rudib; autē
 solitos pugnare gladiatozes testis est Lāpidius. q. ait. Lē
 modū in arena rudib; inter cubiculares gladiatozos depu
 gnasse. Qñ vō bi gladiatozes oū libertate donabant. ne gla
 diaturā ampli' exererēt virga donari solebant. factū est vt
 pro libertate r p sine rudis aliqñ ponat. Juue. Ergo tibi oa
 bit ipse rudē. Aliqñ ponit p ratabulo siue ipolita vga. Ply.
 li. xxxiij. Viri in platinis p laminas minutas cum sulphure
 versatū rudib; ferreis aut ferrulactis. Rudis vō adiectiuum
 idē est qd recens ipolitus imp̄fectus durus. Trāssertur ide
 ad animū. rudēq; illi dñr qui ad huc animū non expoliere
 disciplinis r doctrina: rerūq; vsu. Teren. in p̄bo. Adeonte
 esse ingenio rudi r inexorabili. Ply. li. j. Sedere cepit senten
 tia hec pariterq; r eruditū vulgus r rude in eā cursu vadit.
Rudicula diminutiuū parua virga impolita ad multa villis.
 Lato. Jgni bene coquito rudicula agitato crebro vsq; adeo
 dum fiat tam crassimo quā mel. Ply. li. xx. Non est opus in
 hoc vsu lanas rudiculis esse curatas. Jtē rudicula. vt Col.
 inquit est ozganum erectē tribule simile.
Rudiarj dicit sunt qui impetrarūt missione; artis gladiatozie
 donati rudē. Sue. in Tyberio. Rudiaris quoq; qbusdam
 reuocatis auctoramento centū mīllium dedit. Jtē rudiarj
 dicitur qui saga ruuida r nona. poliant. Jtē qui ruderari
 um cribzū facit r rudioza linteamina rudiaris dē.
Ruditas: imperitia r obtusitas ingenij.
Rudio. is. rudiū r rudij. rudium rudem doceo. Unde erudio
 quod est perfecte que rudes scire oportet doceo.
Rudimentū pncipiū siue p̄ma disciplina q rudibus cōmittitur.
Rudo. dis. rudi. pp̄rie ad afinos pertinet. Nam ruderē a fini d̄
 cuntur cum vocem emittunt. Persius. Sindoz vt aradie
 pecuaria ruderē credas. Ab̄siue r de leonibus r de hoibus
 dñ. Vir. Sera sub nocte rudentū. Et alibi. Inclusumq; cauo
 saxo atq; insueta rudentem. Vbi sciendum apud Virg. ru.
 syllaba breuis est. cum apud persius; producat. Sindoz vt
 aradie pecuaria ruderē dicas.
Rudens a rudo. dis. participiū est. Qñq; nomē subitū tā mascu

lini q̄ feminini generis est: et si q̄ sanē nauticū. qm̄ cū sines
 uento agitant. rudere uident. Tā et si p̄ime syllabe quāti-
 tatis nō ferret. Virg. Insequit clamorq̄ uirū stridorq̄ ru-
 dentū. Latul. Landidaq̄ in rozi sustolant vela rudentes.
 Rudus. eris. duplex est. nouū. s. et uetus. Nouū rudus est ma-
 teria pauimentū. hoc est saxa de nouo cōtrusa. seu teste cōfra-
 cte cū calce ad pauimentū faciendū. Uic. li. vii. Deinde ru-
 deri nōno terra ps teste tuse admisceat. calcisq̄ due pres
 ad q̄ncq̄ moxarij m̄xti dōb̄ p̄st̄ ē r̄sum. Uetus rudus est
 materia ueterū pauimentoz et diruptoz edificioz que lapi-
 dibus et testis cōtractis calceq̄ arena cōmixta constat. Ply.
 Conplanat. ueteri rudere erāt vig. Item rudus of sterius
 q̄ raditur. Et rudus siue rādus et rudusculus a ueterib̄ dōi
 cebatur q̄. res rudis aspera et impolita. Unde Festus ran-
 dusculana porta rōne dicta q̄ rudis et impolita sit.
 Ruderari est rudus inducere. Uic. Ne minoz saxo quas q̄
 possit manus ipleri stuminationib̄ inducis ruderef. Cū ru-
 derat. ager d̄ q̄ ueterū edificioz mā scatur. Ply. li. xxi. Ro-
 sam ficis locis quā humidis odoratiozē cōstat nasci sereni-
 dā nec pinguibus nec argylo sis locis. cōtentāq̄ raris pro-
 p̄icq̄ ruderatū agrū amare. Eruderari d̄o est rudus efcere.
 Ruderum. plentum rudere: siue terra que p̄ius rudis fuerat. et
 incultum aut arata. Lato. lento in rudeto et rubicofis qui
 herbofus non fiet serito.
 Ruderariū cribzum uilius et rufurariū. Apul. dicit eōrio libe-
 rale panī ganeatiozē cōficiendo per quā accōmodus polina-
 riū dicit. Plauto ceteris. Hoc polinē. hoc est flozem farine
 trāsmittit. eo sigillarij vtunt et polintozes. Qui ruderariū
 cribzum facit et rudicoza linteamina rudariuz uocatur.
 Rufus color nō plene ruber. Mar. Roma magis fuscis uelut
 tur gallia rufus. Est et rufus nomē uiri proprium a quo per
 diminutionem fit rufinus.
 Ruffo rufas rufum facio. Ply. Eadem ruffat capillum.
 Ruffo es. a. quo Ruffico rufus fio. Ply. Grues senectute ni-
 grescunt. Merula er nigra ruffescit.
 Rufali appellari sunt tribuni militum nō a populo sed a con-
 stite facti quod de eozum iure. Rufillus rufus leges tulerit.
 Ply. postea mutatione uiniuz littere rufali sunt appellati.
 Ruga nō solū in corpibus dici solet q̄ sit pleneclure. sed etiā in
 uestibus uulgo falda. Ply. li. xxxv. P̄terea q̄ in ueste rugas
 et sinus inuenit. Ruga exterior est: sinus interior. Li. i. Lato.
 Non caui nō ruge repente auctoritate arripere possunt.
 Rugo. as. rugas d̄o. Plau. in cas. Uide palliolum ut rugat.
 Rucic Strium est. Ergo pe. cor. Ply. lib. xxi. Surfures in sa-
 die emendant et rugant corpora.
 Rugo. is. xi. etum. ructum emitto. Linius compositum est. Er-
 go. a quibus ructo. et eructo frequentatiua. Et ructio. et ru-
 ctio. De quibus in eructo.
 Rugio. is. rugiui. et rugii. Unde rugitus qui proprie leonis est
 cum uocem emittit. Hier. in esua. Leo rugiet quis nō time-
 bit hinc componitur. Irrugio. is.
 Rulla. Infirmū ferreū stimulo rusticoz additū ad vomerē de-
 tergēdū. Ply. Purgat vomerē subinde stimulus cuspidari?
 rulla. Est aut diminutiua a runa q̄ ē teli ḡis. Em. Runata
 recedit. i. runis pliatā. Hēt aut hoc telum latiozē cuspidem.
 Runa a ueteribus dicebat māma. Et runa gutturis ps emi-
 nens. Ser. Ruminatio dicta est a Runa eminēte gutturis
 parte per quā demissus cibus a certis reuocatur aialibus.
 Runo. as. lacto. quasi māmam imitto. A quo irruno. et subzu
 mari agni dicunt qui ad mamam admoventur.
 Runia dicta est Dea. que rumis. i. māmis. hoc est pueris lactē
 cibus d̄st̄debat. Puius meminit Aug. li. iiii. ci. dei. Uar. Nō
 negari in quā iō apud diue rumie facellū a pastorib̄ fatam
 fici. Ibi. n. solēt sacrificare lacte pro uino et pro lactentibus.
 Rumē. Eminens sub mento gutturis pars qua cibus in aluū
 demittit. Inde fit Rumino. as. Est et rumē māma. Ply. lib.
 xv. Quū sub ea inuenta est lupa infantibus p̄bens rumē. ita
 enim uocabat māmam. Nonius docet rumē esse locum in
 ventre quo sumis cibus et ynda redditur. Pompo. Ego ru-

morem parafacio dum sit rumen qui impleam.
 Rumino as. pe. cor. et ruminoz deponēs. sigt̄ reuorno. ac rufus
 cōsumo. q̄n̄ cibū a d̄ rumē reuoco. iterūq̄ oficio. Lol. li. vij.
 P̄opterq̄ q̄ bos neq̄ ruminat. neq̄ lingua se deterget. Per
 translationē ponit̄ pro in memoria reuoco. Uar. nō mō ab-
 sens de te se pius cogitabit sed ruminabit humanitatē tuā.
 Ruminalis ficus. sub qua lupa romulo et remo d̄ māma p̄e-
 buisse. que et romula uocitata est. Quid. Romula nūc ficus
 romula ficus erat. siue q̄ sub ea pecudes et stas ipe frigora
 captantes herbas ruminare consueuerunt.
 Rumis: māma. Uarro. Antiquo uocabulo māma rumis.
 Rumentum abruptio.
 Rumex. lapij syluestris genus cuius succus impostus scabiei
 statim illam purgat. Uir. in moxeto. Secūduzq̄ rumex mal-
 ne uiolegz uirebāt. et rumex genus teli fise spari gallici. Lu-
 cil. Lam spara. tum rumices portant̄ tragula poro.
 Rumoz: sermo in populo sine certo auctore in bonū uel in ma-
 lū de recēti dispusare. Li. in pbi. Improbissimis rumozib̄
 dissipatis. Teren. in an. meū gnātū rumoz est amare. Aliq̄
 ponit̄ p̄ fauore. Uir. Ergo iter iceptū pagunt rumoz scō.
 Rumusculus diminutiuum paruus rumoz.
 Rumifero. as. rumozem fero. q̄ et rumigero. as. dicif. Plau. in
 am. Thebani uero rumiferant̄ probant.
 Rumigerulus pe. cor. qui rumozem gerit.
 Rumpo. pis. rupi. ruptū. frāgo. Uir. li. x. rumpimus innite tua
 vincula. rupisse eū utiq̄ accipiem. q̄ uulnera uerit. uel uigis
 aut lozis pugnisue ceciderit. uel telo. uel quo alio ut scindēt
 alicui corpuz uel tumorē fecerit. Interdū rūpere ponit̄ pro
 defatigare. Ter. in ecy. Ut me ambulādo rūperet. Interdū p̄
 disticere. Uir. Frigidus in cāpis cantādo rūpif anguis. rū-
 pere filētū et rūpere uocē est loq̄. seu diu tacita p̄ferre. Uir.
 Quid ma alta filētia cogis rūpere. Hiero. ad iulianū. Longū
 ad te silentiū rūpo: offerēs tibi nudā officij uoligatē. rūpere
 mozas est auferre. Uir. li. iiii. Se. En age segnis rūpe mozas.
 P̄uis uerbi cōposita sunt. Abzūpo. Lozrumpo. dirumpo.
 erumpo. irrumpo. interrūpo. perrumpo. et prorumpo.
 Rucine. pe. p. apud Plyniū sunt maiores ferre. q̄b̄ fabi ma-
 teriarij secant arboz moles subiectis canterijs. Hier. i. esaiā.
 artifer lignariuz extēdit nozmā et formauit illud in runcinā.
 Canterij sunt qui a rusticis fere d̄nt̄ caballi. qz ipsos equos
 canterios uocamus. Sed et rucinos agreste uulgus dicit mī-
 nozes equos ex hac fortasse runcināz origine. runcina etiāz
 rumpia ferrea et ligo ad dometa excindēda. Plau. derunci-
 narē uerpat pro disticare dissipareq̄. et runcādo excidere et
 munditer excolere. P̄terea runcina putabat̄ dea. q̄ runca-
 tioni p̄fesset. Aug. lib. iiii. ci. dei. Lum runcantur. i. a terra
 auferuntur deam runcinam p̄fecerunt.
 Runco. as. eruo. euello. Lomatuz. runcari proprie segetes uel
 h̄bz dicuntur. Lol. li. ij. Frequētē tñ exigūt sarritionem et
 runcationem. ut herbis liberētur. Hinc componit̄. Erunco
 quasi extra runco. a quo aberunco de quo supra.
 Ruō. is. rui. ruiū. et ruiū. Ruere pprie est ucidere. Uirg. Ruit
 atto a culmine troia. Per trāslationē q̄nq̄z ponit̄ p̄ effundi.
 Idē li. vi. Cū ruiunt totidē uoces ruisa sybille. Qnq̄z p̄ deci-
 pi. Li. i. iiii. offi. S; hoc nō est emporzē pati ruere. et perrozē
 in maximā fraudē incurere. Qnq̄z p̄ euertere. diruere et pla-
 nare. Et sic h̄z accusatiuū. cū alibi absolutū sit. Uirg. li. j. Se.
 Quid dicā factō q̄ semine comin̄ arua. insequit̄ cumalosq̄
 ruit male pinguis arez. Qnq̄z p̄ festināter ire. seu in seeps
 ferri: et sine cautela in aliq̄ impetū facere. Idem li. x. Quo
 moxiture ruis: maiorazq̄ uiribus audes. Qnq̄z p̄ impellere.
 Terē. in adel. Leteros ruere. agere. raperem. tunderem. pro
 sternerem. Qnq̄z p̄ eruere eleuare. Ply. Herbas ruentibus:
 limiq̄z redunca ut suum generi. Uirg. lib. xi. Confusa ruc-
 bant ossa focis. Qnq̄z p̄epare. Uirg. Ruet arduus ether. i.
 tonitru p̄crepat. Sic ruina p̄ tonitru ut Lelq̄z ruina. Dus-
 ius cōposita sunt. Adruo. corruo. simul ruo. h̄ue deozuz me
 totū deicio. Liui. li. j. Duo romani super aliū alius uulnera-
 tis tribus albanis expirantes corruerunt. Hiero. in paulo.

Turibus
 Turibus...
 Turibus...
 Turibus...

Runcina
 Runcina...
 Runcina...

Tum vero Antonius pro foribus corruens vsq; ad sextam vel eo amplius horā aditum precabatur. Diruo varie ruo. Teren. in adel. Hāc in horo macerā lube dirui. Li. li. j. Jā fragor tectorū que diruebant vltimis vrbis partib; audiebatur. Eruo. irruo. obruo. et subruo. Sciendū est qd ruo cū sit neutri inuenit hęc significationē actiua. Vir. Et ruit atram ad celum picea crassius caligine nubet. ex quo etiā eruo diruo. et obruo actiua sunt. Et omnia habet penul. supini cor.

Ruina: casus excidūq; dicitur. Nā vt inqt Hiero. Ruina est cū parietes domoz diruunt. Hinc Ruinosus. a. sum. quod est ruinis plenum hoc est casurum. Aug. li. j. cō. Augusta est domus animę meę quo venias ad eam dilatatur abste. Ruinosa est refice eam. et ruina pro tonitru.

Rupes: sunt fruptę ptes terrę ppter altitudinē ac pcliuitatem in accessę q; veluti abruptę sint. a rumpendo dicitur: quales sunt que in torribus fiunt. Unde fluminū quoq; altiores atq; in accessę ripe rupes dicitur. Nam ripe plane sunt. quaa Viri. diffinit esse que flumen continent naturalē curfus sui rigorem continēs. rupes proprie de montibus dicuntur.

Rursus et rursum: aduerbium figit retro versum. Teren. in ecy. Tace trepidari sentio et rursum rursum. psus. Do. Rursum pprie retro ante significat. sicut dicimus rursum: deorsum. intro foras. hac illac. Quicq; ponit rursum pro cōtrio. Virgi. Haud rursum enodes trunci refecantur.

Rus: locus est vrbē ubi agri sunt et villę dicitur q; in agris quot quot anis rursum eadē fiāt. i. colant. vt rursum capiat fructus.

Ruralis et hoc rurale qd ad rus pertinet. Amb. li. de paradiso. Et quis paradisi opib; ruralibus nō egeret. tñ in paradiso specie laboris suscepit. ruralib; autē dijs mercurio: pannię sacrificabat placentas: et vini. vñ leonides in epigramatis. *αυλια και νυμφαι ων ιερος παυρος αιθωσως Τρη και δακες ηουδασοι μπειρονενοσα τωι τυς και αυτε Τραυλωχιρ αν λοωδωο μαρια δος εριμαοσ τε τον αι υι βοταν των και τε χειρ σκωπε λουρι λαοι τα ψαι σα τοτε σκυφορ εμω λεον οινς δε ξασα ακιδεω δλωρα νεοπωτο λεμδου.*

Rurestris et hoc rurestre. quod est ruris. Apul. Rurestri vocabulo vulgus inductum rosas laureas appellat.

Ruro. as. scdm rus facio. Plau. in cap. Dum ruri rurant boies dicitur et ruroz oeponens. Var. Dum in agro studiosus ruroz tripoleum sculponeatum bigas sequi conuitas.

Rusticor ruri dego. Ply. Cum simul estate rustica remur. Li. Tironi. Liceat modo rusticari.

Rusticus. a. um. pe. cor. idēz quod rurestris: vt domus rustica. Quicq; rusticus dicitur moribus et vita incultus: quasi semibarbarus. Unde veteres rustice pro barbare vsurpabant. Est etiam rusticus nomen viri proprium.

Rustica: auis perdici similis nisi q; rostrū longius habz. Mar. rustica sum perdix quid refert si sapor idem carior est pdix. sic sapit illa magis.

Rusticanus. a. um. idem quod rusticus. Amb. Cultu rusticani laboris acquiritur.

Rusticarius. a. um. qd ad rus pertinet. Unde falces rusticarias dicimus. Unde in dictione syluaticus.

Rusticatum aduerbium pro rustice. Pompo. Ego rusticatum tangam. vbanatim nescio.

Rusticitas vbanitati tria est. Est autē vbanitas qua significamus proprium quēdam gestum vrbis. et sumptū ex ouerfatione doctoz tacitaz eruditionē. ponitur quicq; pro inepta et timida verecūdia. Quid. Et si rusticitas non vetat ipsa rogat. Li. deterruit me pudor quidam subrusticus.

Ruscū. Ser. ruscum virgultū est vnde vites ligant qdam accipiunt pro fruce ex quo nūc scopę fiunt. q; folia hz myrto similia sed acutiora et rigidiora. Vir. li. ij. Se. Necnō et aspera rusciumina per syluā. Alij pthea in qua includit semen asparagi. Col. Et scyla thyrstuto sepe nūc bozrida ruscū.

Ruspor. aris. sepe seu diligenter scutoz. Actius. Vacates ruspar tur syluas. Proprie vero ruspari dicitur gallinę hoc est scalpere. Hinc cōponitur Loxruspor pro cōquiro Plautus. Lox

ruspare tua consilia in pectore. Ruta herba a ruendo. i. eruendo dicitur. q; vna ex oib; herbis pp multiplices eius vsus maxime eruat. Peculiaris est illi aueritas ppter venena qbus remediū exhibet pitaneū. Unde et mustelle serpentes dimicature ruta se muniūt. Hinc rutaceus. a. um. et rutatus. a. um. quod ex ruta materiātū est. Ply. inuenio mustum rutatum populo datum.

Ruto. as. frequentatiuum est verbi ruo. is.

Rutabulum pprie instrum. quo rustici vtuntur in promendo igne panis coquendi gratia. Festus auctor. Hodieq; id nomen custoditur apud nos.

Rutrum quo quid eruitur. a ruendo. Nā sicut aratum aratū. sic rutrum rurum facit. Idem Festus. rutrū inquit tenentis iuuenis effigies in capitolio ephebi fuit moze grecoz arenā eruentis exercitationis gratia. quod signū deportant ex bythynia romam pompeius bythynicus.

Rutilo. as. pe. cor. splendo. Unde dicimus aurum rutilare. rutilum aut rufum qd hz aliqd nigrois. cuius coloris studio se mulieres rutilię dicitur. Et vestes rutilę. que et byacinthine. et hisginge ab hisginge herba vocant. Hinc componitur. Irrutilo qd est valde rutilo. Amb. li. hexa. Irrutiles igit hō homo: aut splēdore nobilitatis. aut fastigio ptiās aut fulgore virtutis semper tibi spina proxima est.

Rutuli. pe. cor. populi italici non longe ab vrbē roma vbi ardea oppidum est.

Rutupinum. pe. pro. promontorium britannię. Luc. li. vi. Aut vaga cum thetis rutupinaue littoza feruet vnde caledonios nescit turbata britannos.

Rutheni populi gallię non longe ab aeterna et santonibus.

Littera seminoca

lis que si accedat. m. vel. p. v. l. in simpli cib; dicitur. eius dē ē syllabę vt colim. Prosp. testis i cōpositis vō aliud est. nā aruspex teste. Quintiliano. q; ps eius potestior a spectādo est itig dabin. Abste minus vō q; ex abstinentia temeti ippoita vor pme relinquetur. Transfit q; s. in m. vt rur sum prorursus diminuo. p dicitur.

Saba. ciuitas regia erbiope inqt Josephus. quā postea Laby ses a forozis fug noie Meroen denoiavit. Hāc Nilus circūdans inerpugnabilem reddebat. Dicta saba a satorou ē.

Sabi qd est sacrificare. q; thus mittit quo in sacrificiis vtuntur. Sunt qui dicāt saba arabum lingua mysteriū significari. Hie. vō conuersionē sonare autumat. Hinc sabeus. a. um.

Sabei populi felicias Arabię vicissimī syluarum fertilitate odorifera. Vos Josephus li. j. a saba Lusi filio qui a Lban ortus fuit dictos affirmat.

Sabath: nomen proprium a quo sabbathem nominant quia grecis ystabari dicuntur vt Josephus inquit.

Sabate. lacus est. vnde fit sabatinus sabatina sabatinum. Col. lib. ix. Inde velinus inde ē sabatinus. Item Uolūnenis et Liminus lupos: aurata s; procreauerunt.

Sabbatū hebraica lingua dies quietis dicitur. Et sabath grece latine quies. Et est septimus dies quo requiescunt oēs ab opib; suis.

Prima sabbati. dicitur primus dies quē dicitur et noiamus. Quarta sabbati. secundus dies. Tertia sabbati. tertius dies. Quarta sabbati. quartus dies. Quinta sabbati. quintus dies. Sexta sabbati. sextus dies. a die dicitur. Et ipsum sabbatū. septimus dies. Quod etiā nomen ab hebreis sicut Josephus refert septimana dicitur. Hāc ethnici idolorum et elementoz noibus appellant vt scda sabbati a luna sit. Tertia a Marte. Quarta a Mercurio. Quinta a Ioue. Sexta a Venere.

Sabbatizare ē sabbatū obsequare. Hie. in Levi. Quā fueritis i terra hostili: sabbatizabit. et requiescet i sabbatis solitudinis sue.

Sabbatarius. qui diem sabbati seruat. Unde illud q; ieiunia sabbatariorum.

Sabbatissimus. vocatio facta post labores.